

Κύριες δηλώσεις για το Διεθνές Συνέδριο στα Κινέζικα, Φεβρουάριος 2025

Τα κεφάλαια 5 έως 8 της προς Ρωμαίους επιστολής
μπορούν να χαρακτηριστούν ως το κέντρο της Αγίας Γραφής.
Παρουσιάζουν το θέμα της Αγίας Γραφής με συγκεκριμένο και λεπτομερή τρόπο.
Οι λέξεις «ζωή» και «θάνατος» σχηματίζουν δύο αντίθετες γραμμές
στα κεφάλαια 5 έως 8, που μας δείχνουν ότι ο άνθρωπος βρίσκεται σε μια τριγωνική κατάσταση
μεταξύ Θεού και Σατανά, ζωής και θανάτου.

Καθώς απολαμβάνουμε τον Χριστό στα παθήματά μας,
μπορούμε να σωζόμαστε στη ζωή Του,
για την επίτευξη του οργανικού στόχου της δυναμικής σωτηρίας του Θεού,
που είναι η δημιουργία και η οικοδόμηση του οργανικού Σώματος του Χριστού.
Το Σώμα Του εκφράζεται στις τοπικές εκκλησίες,
όπου απολαμβάνουμε την πλούσια χάρη του Κυρίου,
και όπου ο Θεός της ειρήνης συντρίβει τον Σατανά κάτω από τα πόδια μας,
για την ένδοξη έκφρασή Του και τη φανέρωση της νίκης Του.

Αφού βιώσουμε το σωστό βάπτισμα,
γινόμαστε σύμφυτοι εν Χριστώ, και μαζί με τον Χριστό,
ως προς την ομοιότητα της αναστάσεώς Του, για να περπατάμε «εν καινότητι ζωής».

Η προς Ρωμαίους 8 αφορά το ζωοποιό Πνεύμα,
που περιλαμβάνει τα πάντα,
ως την τελική ολοκλήρωση του Τριαδικού Θεού.
Αυτό το Πνεύμα μας κάνει όμοιους με τον Χριστό
στη ζωή, τη φύση και την έκφραση.

ΓΕΝΙΚΟ ΘΕΜΑ:
ΚΕΦΑΛΑΙΑ 5 ΕΩΣ 8 ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ—
ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

Πρώτο Μήνυμα

**Η Γραμμή της Ζωής και η Γραμμή του Θανάτου
στα Κεφάλαια 5 έως 8 της προς Ρωμαίους Επιστολής**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ρωμ 5:10, 12, 14, 17-18, 21,
6:4, 9, 16, 21-23, 7:5, 10, 13, 24, 8:2, 6, 10-11, 38

- I. Τα κεφάλαια 5 έως 8 της προς Ρωμαίους επιστολής μπορούν να χαρακτηριστούν ως το κέντρο της Αγίας Γραφής. Παρουσιάζουν το θέμα της Αγίας γραφής με συγκεκριμένο και λεπτομερή τρόπο:**
- A. Στην προς Ρωμαίους 5 έως 8 αναφέρονται επανειλημμένα δύο λέξεις - κλειδιά: ζωή και θάνατος. Η ζωή (5:10, 17-18, 21, 6:4, 22-23, 7:10, 8:2, 6, 10-11, 38) και ο θάνατος (5:12, 14, 17, 21, 6:9, 16, 21, 23, 7:5, 10, 13, 24, 8:2, 6, 10-11, 38) σχηματίζουν δύο αντίθετες γραμμές στα κεφάλαια 5 έως 8, τη γραμμή της ζωής και τη γραμμή του θανάτου, που μας δείχνουν ότι ο άνθρωπος βρίσκεται σε μια τριγωνική κατάσταση μεταξύ Θεού και Σατανά, ζωής και θανάτου.
 - B. Το δέντρο της ζωής και το δέντρο της γνώσης (δέντρο του θανάτου) απορρέουν σε δύο γραμμές—τη γραμμή της ζωής και τη γραμμή του θανάτου—που βρίσκονται σε ολόκληρη την Αγία Γραφή και καταλήγουν στην Αποκάλυψη. Η ζωή ξεκινά με το δέντρο της ζωής (Γεν 2:9) και καταλήγει στη Νέα Ιερουσαλήμ, που είναι η πόλη του νερού της ζωής με το δέντρο της ζωής (Απ 22:1-2), το φως της ζωής (21:23, 22:5) και τη δόξα της ζωής (21:10-11, 23). Ο θάνατος ξεκινά με το δέντρο της γνώσης (Γεν 2:17) και καταλήγει στη λίμνη της φωτιάς (Απ 20:10, 14).
 - Γ. Το να τρώμε το δέντρο της ζωής, δηλαδή να απολαμβάνουμε τον Χριστό ως την προμήθεια της ζωής, πρέπει να αποτελεί το πρωτεύον ζήτημα στην εκκλησιαστική ζωή (Γεν 2:9, 16, Απ 2:7). Το περιεχόμενο της εκκλησιαστικής ζωής βασίζεται στην απόλαυση του Χριστού. Όσο περισσότερο Τον απολαμβάνουμε, τόσο πιο πλούσιο θα είναι το περιεχόμενο.
 - Δ. Ωστόσο, για να απολαύσουμε τον Χριστό χρειάζεται να Τον αγαπάμε με την πρώτη αγάπη. Αν αφήσουμε την πρώτη μας αγάπη προς τον Κύριο, θα χάσουμε την απόλαυση του Χριστού και τη μαρτυρία του Ιησού. Συνεπώς, θα απομακρύνει τη λυχνία από μας—Απ 2:4-7.
 - Ε. Το να ανακτήσουμε την πρώτη αγάπη σημαίνει να θεωρήσουμε τον Κύριο Ιησού ως πρωτεύων σε όλα. Αν αφήσουμε τον Χριστό να γίνει το παν στη ζωή μας, αυτό σημαίνει ότι θα έχουμε ξεπεράσει την απώλεια της πρώτης αγάπης—Κολ 1:18β, Ιω 14:21, 23, Ψλ 90:1, 91:1, Φιλ 3:13-14.
 - ΣΤ. Η ομιλία του Κυρίου στην εκκλησία της Εφέσου μπορεί να συνοψιστεί σε τέσσερις κρίσιμες λέξεις: αγάπη, ζωή, φως και λυχνία. Για να ανακτήσουμε την πρώτη αγάπη θα πρέπει να δώσουμε στον Κύριο Ιησού υπεροχή με κάθε τρόπο και σε όλα. Τότε θα μπορούμε να Τον απολαμβάνουμε ως το δέντρο της ζωής, και αυτή η ζωή θα γίνει αμέσως το φως της ζωής (Ιω 8:12). Έτσι, θα λάμπουμε στην καθημερινή μας ζωή, αλλά και συλλογικά, θα φωτίζουμε σαν λυχνία (Απ 2:1-7).
 - Ζ. Η άσχημη κατάσταση των πονηρών ανθρώπων μάς δείχνει ότι δεν έρχονται στον Κύριο για να Τον φάνε και να Τον απολαύσουν (βλ. Ησ 55:1-2, 6-7, 57:20-21). Παρόλο που κάνουν πολλά άλλα πράγματα, δεν έρχονται σε επαφή με τον Κύριο, για να Τον λάβουν, να Τον δεχτούν, να Τον γευτούν και να Τον απολαύσουν. Στα μάτια του Θεού τίποτα δεν είναι πιο πονηρό απ' αυτό (Ιερ 2:13).

II. Σήμερα ο πιστός αποτελεί έναν μικροσκοπικό κήπο της Εδέμ—ο Θεός ως το δέντρο της ζωής είναι στο πνεύμα του, ο Σατανάς ως το δέντρο της γνώσης είναι στη σάρκα του, ενώ ο νους του βρίσκεται στο ενδιάμεσο. Μπορούμε να βρισκόμαστε είτε στο πνεύμα είτε στη σάρκα. Δεν υπάρχει άλλο μέρος για μας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει να φρονούμε το πνεύμα—Ρωμ. 8:6:

- A. Το σώμα του ανθρώπου αρχικά ήταν αγνό, αλλά μέσω της πτώσης του ανθρώπου, ο Σατανάς εγχύθηκε στον άνθρωπο και το σώμα του έγινε σάρκα—Γεν 3:6, Ρωμ 7:18α:
1. Το σώμα μας είναι «το σώμα της αμαρτίας» (Ρωμ 6:6) και «τούτο το σώμα του θανάτου» (7:24). Το σώμα της αμαρτίας είναι πολύ δραστήριο και γεμάτο δύναμη στο να αμαρτάνει εναντίον του Θεού, ενώ το σώμα του θανάτου είναι αδύναμο και ανίσχυρο στο να ευαρεστεί τον Θεό (7:18).
 2. Όσο ζούμε ακόμη, μέχρι την ημέρα της λύτρωσής μας, το σώμα της αμαρτίας και του θανάτου θα είναι πάντα μαζί μας—βλ. Ρωμ 8:23.
 3. Η σάρκα αποτελεί τον «τόπο συνάθροισης» και τη σύνθεση της αμαρτίας, του θανάτου και του Σατανά. Η σάρκα είναι μια απελπιστική περίπτωση και δεν μπορεί ποτέ να βελτιωθεί—Ρωμ 7:17-18, 21, βλ. Ιω 17:15.
- B. Για χάρη της οικονομίας Του, κατά την πανσοφία και την κυριαρχία Του, ο Θεός χρησιμοποιεί την αμαρτωλή, άσχημη σάρκα μας για να μας αναγκάσει να στραφούμε στο πνεύμα μας, έτσι ώστε να μπορέσουμε να κερδίσουμε περισσότερο από το Πνεύμα για την οικοδομή Του, δια της αύξησης του Θεού μέσα μας—Κολ 2:19, Ζαχ 4:6:
1. Από δικαστική άποψη, τόσο ο Σατανάς όσο και η σάρκα μας καταδικάστηκαν άπαξ δια παντός πάνω στον σταυρό (Ρωμ 8:3, Ιω 3:14, Εβρ 2:14, Β΄ Κορ 5:21). Ωστόσο, ο Θεός άφησε τη σάρκα να μείνει σε μας, για να μας βοηθήσει και να μας αναγκάσει να στραφούμε στον Χριστό μέσα στο πνεύμα μας, καθώς και για να μην έχουμε πεποίθηση στη σάρκα (Φιλ 3:3).
 2. Χωρίς τη βοήθεια που παρέχεται από την αμαρτωλή, άσχημη σάρκα, δεν θα ήμασταν τόσο απεγνωσμένοι για να κερδίσουμε τον Κύριο, για να σφυρηλατηθεί μέσα μας—Ρωμ 7:24-25, 8:2, 6, 13.
 3. Ο δικός μας στόχος μπορεί να είναι η αγιότητα, η πνευματικότητα ή η νίκη, αλλά ο στόχος του Θεού είναι να εργάζεται μέσα μας για να μας κάνει ένδοξους. Συχνά, όταν βρισκόμαστε σε μια δύσκολη κατάσταση, είμαστε πιο ανοιχτοί προς τον Κύριο και πιο πρόθυμοι να στραφούμε σε Αυτόν για να Τον αφήσουμε να εργαστεί μέσα μας—Ρωμ 8:28-29, Εφ 5:27.
 4. Εφόσον Τον αναζητούμε, ακόμα και η αμαρτωλή σύνθεση της σάρκας θα μας βοηθήσει να κερδίσουμε τον Κύριο. Επειδή αποτυγχάνουμε τόσο συχνά, είμαστε απεγνωσμένοι για να στραφούμε στο πνεύμα, και έτσι κερδίζουμε περισσότερο από το Πνεύμα—βλ. Εξ 23:23, 29-30, Κρ 2:21—3:4.
 5. Οι κακουχίες, οι ήττες, οι αποτυχίες και οι απογοητεύσεις μάς κάνουν να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν υπάρχει καμία ελπίδα στη σάρκα. Η σάρκα είναι καλή μόνο γιατί μας αναγκάσει να στραφούμε στον Χριστό μέσα στο πνεύμα μας, μας οδηγεί στο πνεύμα, μας κάνει απεγνωσμένους για να εισέλθουμε στο πνεύμα, και μας κρατάει ξάγρυπνους για να μένουμε στο πνεύμα—Μτ 26:41, Εφ 6:17-18.
 6. Ο Κύριος δεν νοιάζεται για το αν θα νικήσουμε ή όχι. Νοιάζεται για ένα μόνο πράγμα—να κερδίσουμε τον Χριστό ως το Πνεύμα, έχοντας το φρόνημα του πνεύματος—Φιλ 3:8, Β΄ Κορ 3:17-18, Ρωμ 8:6.

III. Στην προς Ρωμαίους επιστολή, στο κεφάλαιο 5 είμαστε στον Αδάμ, στο κεφάλαιο 6 είμαστε στον Χριστό, στο κεφάλαιο 7 είμαστε στη σάρκα, και στο κεφάλαιο 8 είμαστε στο πνεύμα. Τον Αδάμ από το πέμπτο κεφάλαιο τον βιώνουμε στη σάρκα κατά το έβδομο κεφάλαιο, ενώ τον Χριστό από το έκτο κεφάλαιο Τον βιώνουμε στο πνεύμα κατά το όγδοο κεφάλαιο:

- A. Εμείς, οι πιστοί εν Χριστώ, είχαμε μια πραγματική μεταφορά θέσης από τον Αδάμ, μέσω του θανάτου Του, εις τον Χριστό δια της ανάστασής Του—Ρωμ 6:3-8:
1. Στον Αδάμ κληρονομήσαμε την αμαρτία που μας καθιστά αμαρτωλούς (Ρωμ 5:12α, 19α). Κληρονομήσαμε τον θάνατο που, αφενός, μας αποδυναμώνει, καθιστώντας μας ανίκανους να κάνουμε πράγματα που ευαρεστούν τον Θεό, και αφετέρου, μας κυριεύει (εδ. 12β, 14α, 17α). Επίσης, κληρονομήσαμε την καταδίκη κατά το νόμο υπό τον θάνατο (εδ. 16α).
 2. Στον Χριστό λάβαμε τη δωρεά της δικαιοσύνης, της ζωής και της δικαίωσης κατά χάρη προς τη ζωή, στην οποία βασιλεύουμε με τη χάρη σε όλα—Ρωμ 5:17β, 18β, 21.
- B. Εμείς οι πιστοί στον Χριστό έχουμε μια πρακτική και βιωματική μεταφορά από τη σάρκα (τον πρακτικό και βιωματικό Αδάμ), μέσω της σταύρωσής μας με τον Χριστό (Ρωμ 6:6, Γαλ 2:20), εις το Πνεύμα (τον πρακτικό και βιωματικό Χριστό), μέσω της οργανικής μας ένωσης με τον Χριστό, που είναι ο νόμος του Πνεύματος της ζωής (Ρωμ 8:2, 16α, Α΄ Κορ 6:17).
- Γ. Ο ίδιος ο Χριστός είναι η ζωή του Θεού, η αιώνια ζωή (Ιω 14:6α, 11:25, Α΄ Ιω 1:2). Ήρθε για να έχουμε ζωή και να την έχουμε σε αφθονία (Ιω 10:10β). Πέθανε με θάνατο που απελευθερώνει τη ζωή και εισήλθε στη ανάσταση που παρέχει τη ζωή (12:24), για να γίνει το ζωογόνο Πνεύμα (Α΄ Κορ 15:45β), που είναι ο νόμος του Πνεύματος της ζωής (Ρωμ 8:2), παρέχοντας ζωή στο πνεύμα μας, στο νου και το θνητό μας σώμα, ώστε να είμαστε πληρωμένοι με τη ζωή για να διακονούμε τους άλλους με αυτή τη ζωή (Ρωμ 8:10, 6, 11, Β΄ Κορ 5:4, Α΄ Ιω 5:16α, Ιω 6:63, Πραξ 5:20).

IV. Προκειμένου να παραμείνουμε στη γραμμή της ζωής, θα πρέπει να ακολουθήσουμε την οδό της απόλαυσης του Χριστού ως το δέντρο της ζωής. Ακολουθεί μια κρίσιμη κοινωνία από τον Αδελφό Λι.

**ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΩΣ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ—
ΚΡΙΣΙΜΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟ ΛΙ**

«Τον Μάιο του 1943 προσβλήθηκα από ένα κρούσμα φυματίωσης. Κατά τη διάρκεια των δυόμισι ετών της ασθένειάς μου είδα το δέντρο της ζωής. Εκείνη την περίοδο είδα ότι, στην ανάκτηση του Κυρίου και στο έργο που κάναμε, είχαμε έλλειψη ζωής. Κάθε είδους πρόβλημα, ανεξάρτητα από το τι μπορεί να είναι, αποτελεί το αποτέλεσμα έλλειψης ζωής. Όταν το είδα αυτό, μετάνιωσα και εξομολογήθηκα πολύ, έχοντας πλήρη μετάνοια ενώπιον του Κυρίου. Επίσης, σμιλεύτηκα πολύ ενώπιόν Του. Τα μηνύματα σχετικά με το δέντρο της ζωής έσωσαν πολλούς αγίους, αλλά και απελευθέρωσαν πολλά αδέρφια στη Ναντσίνγκ. Εξαιτίας των τεσσάρων χρόνων αναταραχής στην εκκλησία της Σαγκάης, οι άγιοι ήταν αποκαρδιωμένοι και καταθλιπτικοί για χρόνια και δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα. Εκείνα τα μηνύματα απελευθέρωσαν το πνεύμα τους και διαφώτισαν την καρδιά τους. Ευχαριστώ τον Κύριο που, μέσω των μηνυμάτων για το δέντρο της ζωής, η εκκλησία στη Σαγκάη θεραπεύτηκε. Τα μηνύματα για το δέντρο της ζωής έθεσαν τα θεμέλια για την αναζωπύρωση της εκκλησίας στη Σαγκάη»—Η Ιστορία και η Αποκάλυψη της Ανάκτησης του Κυρίου.

«Αν θέλουμε να ακολουθήσουμε την οδό της απόλαυσης του Θεού, θα πρέπει να έχουμε μια αλλαγή αντίληψης. Αν θέλουμε να εισέλθουμε στην πραγματικότητα της απόλαυσης του Θεού, θα πρέπει να δούμε ένα κατευθυντήριο όραμα. Μόνο όταν έγινα σαράντα ετών ο Κύριος μου αποκάλυψε τον τρόπο να Τον απολαμβάνω. Ήμουν

απογοητευμένος που για είκοσι χρόνια ο περισσότερος χρόνος και η ενέργειά μου είχαν σπαταληθεί. Οι περισσότερες από τις προσευχές μου δεν είχαν καμία αξία, όπως δεν είχε καμία αξία και ο χρόνος που είχα αφιερώσει, διαβάζοντας την Αγία γραφή και άλλα πνευματικά βιβλία. Τότε συνειδητοποίησα ότι ο τρόπος που κάναμε έργο, όπως και ο τρόπος της πνευματικής μας αναζήτησης, ήταν λάθος».

«Επειδή υπέφερα μεγάλη απώλεια, ακολουθώντας την λανθασμένη οδό, δεν θα ήθελα να επαναλάβουν και άλλοι το ίδιο λάθος. Ελπίζω οι άλλοι να μπορέσουν να ακολουθήσουν την οδό της απόλαυσης του Θεού. Παρακαλώ τους αγίους να μην ακολουθούν πλέον την λανθασμένη οδό. Οφείλουμε να εξετάσουμε τον προηγούμενο τρόπο αναζήτησης. Πρέπει να έχουμε μια δραστική αλλαγή αντίληψης. Χρειάζεται να αποκτήσουμε ένα κατευθυντήριο όραμα»—Το Όραμα του Δέντρου της Ζωής και του Δέντρου της Γνώσης του Καλού και του Κακού.